

Sygn. akt VI U 586/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Dalewski

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2017r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: K. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 marca 2017r., znak: (...) -2005

w sprawie: K. B. (1)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 10 marca 2017r. znak: (...) -2005 w ten sposób, że uwzględnia do ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonego K. B. (1) okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. od 16 grudnia 1972r. do 14 grudnia 1973r. i w Przedsiębiorstwie (...) w B. od 28 maja 1976r. do 31 lipca 1978r.

Sygn. akt: VI U 586/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie art. 174 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r, poz. 887 ze zm.) ustalił wartość kapitału początkowego dla K. B. (1) na dzień 1 stycznia 1999 r. przyjmując do ustalenia jego wysokości 23 lata, 2 miesiące i dzień okresów składkowych oraz 3 miesiące 26 dni okresów nieskładkowych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1985 r. do 31.12.1994 r. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 95,95% . Organ rentowy nie uwzględnił do ustalenia wartości kapitału okresów od 16 grudnia 1972 roku do 14 grudnia 1973 roku oraz od 28 maja 1976 roku do 31 lipca 1978 roku z uwagi na brak wiarygodnych dokumentów.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się uwzględnienia powyższych okresów, gdyż jego zdaniem przedłożył wymagane świadectwa pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie przytoczył argumenty zawarte w uzasadnieniu decyzji a ponadto wskazał, że decyzja ta została wydana w oparciu o dokumenty pracownicze, przedłożone przez ubezpieczonego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia było ustalenie, czy ubezpieczony rzeczywiście w okresie od 16 grudnia 1972 roku do 14 grudnia 1973 roku był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. i od 28 maja 1976 roku do 31 lipca 1978 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B..

W celu rozstrzygnięcia powyższej kwestii Sąd dopuścił dowód z przesłuchania ubezpieczonego oraz dowód z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, przedstawionych przez ubezpieczonego i zebranych w toku postępowania.

Przesłuchany w charakterze strony ubezpieczony K. B. (1) zeznał, że w okresie od 16 grudnia 1972 roku do 14 grudnia 1973 roku pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. jako robotnik budowlany na terenie Zakładów (...) w B.. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w godzinach od 7 do 15. Do jego obowiązków należał udział w produkcji betonowych płyt na drogi, krawężników drogowych i trylinek. Stosunek pracy uległ rozwiązaniu z uwagi na aresztowanie ubezpieczonego. Natomiast w okresie od 28 maja 1976 roku do 31 lipca 1978 roku pracował w Przedsiębiorstwie (...) w B.. B. tam zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, w godzinach od 7 do 15. Do jego obowiązków należał załadunek i rozładunek samochodów ciężarowych.

Z przedłożonych przez (...) Urząd Wojewódzki w B. oryginalnych akt osobowych ubezpieczonego K. B. (1) za okres jego pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. wynika, iż był on zatrudniony w tym zakładzie od 15 lutego 1971 roku do 14 grudnia 1973 roku (z przerwą na odbycie zasadniczej służby wojskowej) – karta 21. O fakcie zatrudnienia ubezpieczonego w powyższej dacie świadczy „list angażujący” z dnia 15 lutego 1971 roku, zaświadczenie kwalifikacyjne z dnia 2 marca 1973 roku. Samo zatrudnienie w spornym okresie potwierdzają natomiast: wnioski i karty urlopowe, list angażujący po powrocie z wojska, pisemne kary udzielone pracownikowi, karta pracy. Zatrudnienie w powyższym przedsiębiorstwie ustąpiło w dniu 14 grudnia 1973 roku wskutek zastosowania wobec ubezpieczonego kary aresztu przekraczającego trzy miesiące – informacja kierownika Poligonów Prefabrykatów z dnia 21 grudnia 1973 roku, karta pracy, pismo Prokuratury Powiatowej w B. z dnia 23 listopada 1973 roku.

Natomiast z akt osobowych przesłanych przez firmę (...) Sp. z o.o. w B. (będącą następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...) w B.) – karta 28, wynika, że K. B. (2) zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od 28 maja 1976 roku do 31 lipca 1978 roku. Oprócz świadectwa pracy o okresie jego zatrudnienia w PSK B. świadczą: umowa o pracę; oświadczenia co do przeszkolenia; zakres czynności; karty pracy za lata 1976, 1977, 1978; liczne pisemne kary dyscyplinarne; wnioski urlopowe; karta obiegowa. Umowa z ubezpieczonym została rozwiązana za wypowiedzeniem przez pracodawcę (bieg terminu wypowiedzenia od 1.07.1978r.).

Sąd dał wiarę zgromadzonym dokumentom albowiem ich prawdziwości strony nie kwestionowały w toku procesu. Wiarygodne okazały się także zeznania samego ubezpieczonego, z których wynika, że w okresie od 16 grudnia 1972 roku do 14 grudnia 1973 roku był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. i od 28 maja 1976 roku do 31 lipca 1978 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B., w pełnym wymiarze czasu pracy. Dowody te korelują wzajemnie ze sobą i z całością zebranego materiału dowodowego, nie ma więc żadnych podstaw, aby je kwestionować.

Skoro zatem ubezpieczony wykazał, że był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy od 16 grudnia 1972 roku do 14 grudnia 1973 roku w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. i od 28 maja 1976 roku do 31 lipca 1978 roku w Przedsiębiorstwie (...) w B., to okresy te należało zaliczyć do stażu pracy przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno-rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, pomimo uwzględnienia odwołania ubezpieczonego. Mając na uwadze sformalizowany przebieg postępowania przed organem rentowym jak również występujące ograniczenia dowodowe, do zaliczenia ubezpieczonemu spornego stażu pracy konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność rzeczywistego zatrudnienia.

SSO Romuald Dalewski